

ELS NOMS PROPIS ROMANS.

El nom dels **homes lliures romans** constava de tres elements, *tria nomina*: el *praenomen*, el *nomen* i el *cognomen*: Gaius Iulius Caesar.

Praenomen.

Nom personal de cada individu. D'ús familiar i col·loquial. Se solia abreujar.

En els primers temps, el *praenomen* responia a l'ordre de naixement: *Primus, Secundus...* també se'n coneixen d'altres, tot i ser un llistat molt escàs.

Ap.: Appius	C.: Caius/Gaius	Cn.: Cnaeus/Gnaeus	D.: Decimus
L.: Lucius	F.: Flavius	M.: Marcus	P.: Publius
Q.: Quintus	Ser.: Servius	Sex.: Sextus	T.: Titus
Ti.: Tiberius			

Nomen.

Era el nom de la gens o família. Perdurava al llarg dels anys, com els nostres cognoms. Es tractava d'adjectius acabats en *-ius*, formats sobre noms d'avantpassats: Iulius, Tullius...

Cognomen.

S'utilitzava de forma individual com a malnom. Feia referència a una qualitat física o de caràcter de la persona o alguna característica que tengués rellevància.

Publius Ovidius Naso (nassut)

Marcus Tullius Cicero (ciuronet)

Les **dones** només tenien *nomen*. Usaven la forma femenina de la gens o família; per exemple, si el *nomen* de la família era Iulius, s'usava Iulia.

Si la família tenia més d'una filla, es feien servir els adjectius *Maior* i *Minor* o els numerals *Prima, Secunda...* per diferenciar-les.

Els **esclaus** eren designats amb un *praenomen* o simplement pel mot *servus*.

Aulia Luci Filia Secunda